

zobowiązany do dokonania rocznego obliczenia podatku — również za grudzień, wynosi 20% kwoty wypłaconego stypendium minus 72.000 zł.

4. Jeżeli stypendysta złoży płatnikowi przed dniem 31 grudnia roku podatkowego oświadczenie sporządzone według ustalonego wzoru, które traktuje się na równi z zeznaniem, że:

- 1) nie korzysta z możliwości łącznego opodatkowania jego dochodów z dochodami małżonka,
- 2) poza stypendium nie uzyskał innych dochodów, z wyjątkiem dochodów określonych w art. 28, 30 i 41 ust. 3 ustawy,
- 3) nie ponosi wydatków na cele określone w art. 26 ust. 1 ustawy podlegających odliczeniu od dochodu,

płatnik jest obowiązany dokonać rocznego obliczenia podatku dochodowego według zasad określonych w art. 27 ustawy od dochodu ze stypendiów uzyskanego przez podatnika za cały rok podatkowy. Podatek wynikający z obliczenia rocznego jest podatkiem dochodowym należnym od podatnika za cały rok.

§ 2. 1. Areszty śledcze oraz zakłady karne są obowiązane jako płatnicy obliczać i pobierać w ciągu roku zaliczki miesięczne od należności za pracę przypadającej tymczasowo aresztowanemu oraz skazanemu.

2. Zaliczka, o której mowa w ust. 1, od należności za miesiące od stycznia do listopada, a jeżeli płatnik nie jest zobowiązany do dokonania rocznego obliczenia podatku — również za grudzień, wynosi 20% przypadającej tymczasowo aresztowanemu oraz skazanemu należności za pracę w danym miesiącu.

3. Jeżeli tymczasowo aresztowany lub skazany złoży płatnikowi przed dniem 31 grudnia roku podatkowego oświadczenie sporządzone według ustalonego wzoru, które traktuje się na równi z zeznaniem, że:

- 1) nie korzysta z możliwości łącznego opodatkowania jego dochodów z dochodami małżonka,
- 2) poza dochodami uzyskanymi u płatnika nie uzyskał innych dochodów, z wyjątkiem dochodów określonych w art. 28, 30 i 41 ust. 3 ustawy,
- 3) nie ponosi wydatków na cele określone w art. 26 ust. 1 ustawy podlegających odliczeniu od dochodu,

płatnik jest obowiązany dokonać rocznego obliczenia podatku dochodowego według zasad określonych w art. 27 ustawy od dochodu z należności za pracę przypadającego tymczasowo aresztowanemu lub skazanemu za cały rok podatkowy. Podatek wynikający z obliczenia rocznego jest podatkiem dochodowym należnym od podatnika za cały rok.

§ 3. W stosunku do płatników, o których mowa w § 1 i 2, przy przekazywaniu kwoty pobranych zaliczek, dokonywaniu rocznego obliczenia podatku oraz sporządzaniu informacji stosuje się odpowiednio przepisy art. 38 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 39 ust. 1 i 2 ustawy.

§ 4. Przy sporządzaniu rocznego obliczenia podatku, o którym mowa w § 1 ust. 4 i § 2 ust. 3, za 1992 r., płatnik — na wniosek podatnika — obliczeniem tym może objąć także dochody uzyskane od dnia 1 stycznia 1992 r. przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, od których nie została pobrana zaliczka na podatek dochodowy. W tym przypadku różnica pomiędzy podatkiem wynikającym z rocznego obliczenia podatku a sumą pobranych zaliczek, jeżeli nie została pobrana z dochodu za grudzień, może być pobrana z dochodu za styczeń, luty i marzec 1993 r.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1992 r.

Minister Finansów: w z. *J. Zdrzałka*

283

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lipca 1992 r.

w sprawie stawek dotacji przedmiotowych do nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych.

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18, Nr 34, poz. 150, Nr 94, poz. 421, Nr 107, poz. 464 i Nr 110, poz. 475 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 33, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się stawki dotacji przedmiotowych do każdej tony sprzedanego nawozu wapniowego i wapniowo-magnezowego na potrzeby rolnictwa, odpowiadającego polskiej normie, w wysokości:

	stawka dotacji zł/t
1) nawozy wapniowo-tlenkowe (Sww 1432-11) o zawartości CaO:	
— powyżej 70%	193.000,
— od 61 do 70%	154.000,
— do 60%	135.000,

2) nawozy wapniowo-magnezowe tlenkowe (Sww 1432-21) o zawartości CaO + MgO:	
— powyżej 70%	300.000,
— od 61 do 70%	292.000,
— do 60%	144.000,
3) nawozy wapniowo-węglanowe (Sww 1432-12) o zawartości powyżej 45% CaO	111.000,
4) nawozy wapniowo-magnezowe węglanowe (Sww 1432-22) o zawartości 43—50% CaO + MgO	135.000.

§ 2. Dotacje przedmiotowe, o których mowa w § 1, otrzymują producenci tych wyrobów z rachunku bieżącego Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 3. Stawki dotacji określone w § 1 obowiązują przy dostawach nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych na odległość do 100 km.

§ 4. W przypadku odbioru nawozu przez odbiorcę bezpośrednio z zakładu producenta, stawkę dotacji określoną w § 1 obniża się o 20%.

§ 5. Stawki dotacji określone w § 1 podwyższa się za transport nawozów na odległość przekraczającą 100 km o 2.800 zł od każdej tony za każde 10 km.

§ 6. Zasady i tryb udzielania dotacji przedmiotowych określają odrębne przepisy.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 marca 1992 r. w sprawie stawek dotacji przedmiotowych do nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych (Dz. U. Nr 22, poz. 92 i Nr 47, poz. 209).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do obrotów realizowanych od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1992 r.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

284

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 10 lipca 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników niektórych instytucji kultury.

Na podstawie art. 31 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 114, poz. 493) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 31 marca 1992 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niektórych instytucji kultury (Dz. U. Nr 35, poz. 151) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy instytucji kultury otrzymują wynagrodzenie

zasadnicze, z uwzględnieniem podatku dochodowego od osób fizycznych, w wysokości do:

1) 2.625.000 zł od dnia 1 stycznia 1992 r.,

2) 4.200.000 zł od dnia 1 czerwca 1992 r.

oraz dodatki funkcyjne w wysokości do 50% wynagrodzenia zasadniczego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: p. o. *A. Siciński*

285

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 16 lipca 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników instytucji kultury prowadzących gospodarkę finansową na zasadach ustalonych dla zakładów budżetowych.

Na podstawie art. 31 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 114, poz. 493) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 31 marca 1992 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników instytucji kultury prowadzących gospodarkę finansową na zasadach ustalonych dla zakładów budżetowych (Dz. U. Nr 35, poz. 152) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 3 w pkt 2 po wyrazach „funkcjonariusze pożarnictwa” stawia się kropkę i skreśla pozostałe wyrazy,

2) w § 3:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Stawki wynagrodzenia określone w rozporządzeniu zostały ustalone z uwzględnieniem podatku dochodowego od osób fizycznych.”,

3) załącznik nr 1 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1992 r.

Minister Kultury i Sztuki: w z. *M. Jagiello*